

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 77/249/ЕИО

от 22 март 1977 година

за улесняване ефективното упражняване на свободата на предоставяне на адвокатски услуги

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално членове 57 и 66,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

като има предвид, че съгласно Договора всяко ограничаване на предоставянето на услуги, основано на националност или на условията за местопребиваване, е забранено след края на преходния период;

като има предвид, че настоящата директива предвижда само мерки за улесняване ефективното упражняване на адвокатската професия под формата на предоставяне на услуги; като има предвид, че ще са необходими по-конкретни мерки за ефективното упражняване на правото на установяване;

като има предвид, че с оглед адвокатите да могат да упражняват ефективно свободата на предоставяне на услуги, приемащите държави-членки трябва да признават за адвокати лицата, които упражняват тази професия в отделните държави-членки;

като има предвид, че тъй като настоящата директива се отнася единствено до предоставянето на услуги и не съдържа разпоредби относно взаимно признаване на дипломите, лицето, спрямо което се прилага настоящата директива, използва професионалното звание в държавата-членка, в която се е установило, наричана по-долу “държава-членка по местопребиваване”,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива се прилага в предвидените от нея граници и условия спрямо адвокатската дейност, упражнявана под формата на предоставяне на услуги.

Независимо от разпоредбите на настоящата директива, държавите-членки могат да запазят за определени категории адвокати изготвянето на официални документи,

¹ ОВ, С 103, 5.10.1972 г., с. 19 и ОВ, С 53, 8.3.1976 г., с. 33.

² ОВ, С 36, 28.3.1970 г., с. 37 и ОВ, С 50, 4.3.1976 г., с. 17.

упълномощаващи ги да управляват имуществото на починали лица или за учредяване или прехвърляне на реални вещни права.

2. "Адвокат" е всяко лице, което има правоспособност да упражнява професията си под някое от следните звания:

Белгия	<i>avocat, advocaat,</i>
Дания	<i>advocat,</i>
Федерална република Германия	<i>Rechtsanwalt,</i>
Франция	<i>avocat,</i>
Ирландия	<i>barrister,</i>
	<i>solicitor,</i>
Италия	<i>avvocato,</i>
Люксембург	<i>avocat-avoue,</i>
Холандия	<i>advocaat,</i>
Великобритания	<i>advocate,</i>
	<i>barrister,</i>
	<i>solicitor</i>

Член 2

Всяка държава-членка с оглед упражняването на дейността по член 1, параграф 1 признава за адвокат всяко лице, посочено в параграф 2 от този член.

Член 3

Всяко лице, посочено в член 1, използва професионалното звание в държавата-членка по местопребиваване, изразено на езика или на един от езиците на тази държава, като посочва професионалната организация, която му е признала правото да упражнява професията, или съда, пред който има право да се явява, в съответствие със законодателството на тази държава.

Член 4

1. Дейностите по представителство и защита на клиент пред съда или пред държавни органи се упражняват във всяка приемаща държава-членка при условията, определени за адвокатите в съответната държава, с изключение на условията, които изискват постоянно местоживееие или вписване в списъка на професионална организация в тази държава.

2. При упражняването на тези дейности адвокатът спазва правилата на професионалната етика на приемащата държава-членка, доколкото не противоречат на задълженията му в държавата-членка по местопребиваване.

3. Когато тези дейности се упражняват във Великобритания, "професионални правила на приемащата държава-членка" са професионалните правила на "solicitors", когато не се

отнасят за “*barristers*” или за “*advocates*”. В противен случай се прилагат професионалните правила за последната група адвокати. Въпреки това “*barristers*” от Ирландия винаги се подчиняват на професионалните правила на “*barristers*” или “*advocates*” във Великобритания.

Когато тези дейности се упражняват в Ирландия, “професионални правила на приемащата държава-членка” са професионалните правила, които се отнасят до “*barristers*”, доколкото става дума за правила, които уреждат устните пледоарии в съда. Във всички останали случаи се прилагат професионалните правила за “*solicitors*”. Въпреки това “*barristers*” и “*advocates*”, които идват от Великобритания, винаги спазват професионалните правила за “*barristers*” в Ирландия.

4. За упражняването на дейности извън посочените в параграф 1 адвокатът спазва условията и професионалните правила на държавата-членка по местопребиваване, без да се накърняват правилата, независимо от техния източник, които уреждат професията в приемащата държава-членка, в частност несъвместимост на упражняването на адвокатска дейност с други дейности в съответната държава, професионална тайна, отношения с други адвокати, забрана адвокатът да представлява по едно и също дело страни с противоречиви интереси и публичност. Тези правила се прилагат само при условие, че могат да се спазват от адвокат, който не се е установил в приемаща държава-членка, и само до степента, до която спазването им е обективно обусловено с оглед да се гарантира правилното упражняване на адвокатската дейност, достойнството на професията и зачитането на правилата за несъвместимост в съответната държава.

Член 5

С оглед упражняването на дейностите по представляване и защита на клиент пред съда, всяка държава-членка може да изисква от посочените в член 1 адвокати:

- да бъдат вписани от председателя на съда и при необходимост от председателя на съответната адвокатура в приемащата държава-членка в съответствие с местните правила или обичаи;
- да работят съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд и при необходимост ще носи отговорност пред този орган, или с “*avoue*” или “*procuratore*”, които упражняват професията пред него.

Член 6

Всяка държава-членка може да лиши платените адвокати в държавно или частно предприятие от упражняването на дейностите по представителство и защита на съответното предприятие пред съдебни органи, доколкото установените в съответната държава адвокати не са оправомощени да ги упражняват.

Член 7

1. Компетентният орган на приемащата държава-членка може да поиска от лицето, което предоставя услуги, да докаже качеството си на адвокат.

2. При нарушение на действащите в приемащата-държава-членка задължения, предвидени в член 4, компетентният орган на последната определя произтичащите от него последици в съответствие със своите правила и процедури, като за целта може да получи всякаква необходима професионална информация относно лицето, което предоставя

услугите. Той уведомява компетентния орган на държавата-членка по местопребиваване на лицето за всяко взето решение. Тези уведомления по никакъв начин не накърняват поверителния характер на предоставените данни.

Член 8

1. Държавите-членки приемат необходимите разпоредби за спазване на настоящата директива в срок от две години, считано от нейната нотификация, и незабавно уведомяват за това Комисията.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които приемат по уредената с настоящата директива материя.

Член 9

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Брюксел на 22 март 1977 година

За Съвета:

Judith HART

Председател